

Вона йшла швидко (швидко?) стежкою, навманя (навмання?) дивлячись по сторонах. Сонце сідало, роблячи світ по-осінньому (по-осінньому?) холодним. Навколо все здавалося похмуро (похмуро?) та повільно (повільно?). Вона згадала, як віддано (віддано?) він обіцяв повернутися. «Треба навчитися (навчитись?) жити далі», — думала вона, дивлячись вперед (вперед?). Треба бути сильною (сильною?), сміливою (сміливою?) і не здаватися (не здаватися?). Їй здавалося, що вона вже не раз (не раз?) бачила ці краєвиди (краєвиди?).